

modning. Modtager Danmark således en udleveringsanmodning fra en stat, der har ratificeret FN's terrorfinansieringskonvention, vedrørende en handling, der er omfattet af konventionen, kan Danmark ikke afslå anmodningen med henvisning til forbudet mod udlevering for politiske lovovertrædelser. Bestemmelsen blev indsat ved lov nr. 378 af 6. juni 2002 (Bekæmpelse af terrorisme mv.).

Herudover må det antages at følge af statutterne for de internationale tribunaler til pådømmelse af krigsforbrydelser i henholdsvis det tidligere Jugoslavien og i Rwanda – som er vedtaget af FN's Sikkerhedsråd – at FN's medlemsstater ikke kan nægte udlevering til tribunalerne med henvisning til, at handlingen betragtes som en politisk forbrydelse.

Endelig er Danmark efter lov om Den Internationale Straffedomstol (jf. lov nr. 342 af 16. maj 2001) afskåret fra at nægte udlevering til strafforfølgning ved denne domstol under henvisning til, at handlingen betragtes som en politisk forbrydelse, jf. Folketingstidende 2000-01, tillæg A, s. 502-503.

Efter § 6 i udleveringsloven er der forbud mod udlevering, hvis der er fare for, at den pågældende efter udleveringen på grund af sin afstamning, sit tilhørsforhold til en bestemt befolkningsgruppe, sin religiøse eller politiske opfattelse eller i øvrigt på grund af politiske forhold vil blive udsat for forfølgelse, som retter sig mod den pågældendes liv eller frihed eller i øvrigt er af alvorlig karakter. Ved lov nr. 433 af 10. juni 2003 blev et stk. 2 indsat. Det præciseres heri, at udlevering endvidere ikke må finde sted, hvis der er fare for, at den pågældende efter udleveringen vil blive udsat for tortur eller anden umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf.

Hvis det i særlige tilfælde, navnlig under hensyn til den pågældendes alder, helbredstilstand eller andre personlige forhold, må antages, at udlevering vil være uforenelig med humanitære hensyn, må udlevering heller ikke finde sted, jf. udleveringslovens § 7.

Det følger af § 8 i udleveringsloven, at udlevering ikke kan ske, når den, der søges udleveret, her i landet er dømt eller frifundet for den pågældende strafbare handling. Er tiltale mod ham eller hende frafaldet, kan udlevering kun finde sted, hvis retsplejelovens betingelser for omgørelse af bestemmelsen om tiltalefrafald er opfyldt. Bestemmelsen er udtryk for den væsentlige retssikkerhedsgaranti, at man ikke skal kunne dømmes for det samme forhold to gange (princippet om *non bis in idem*).

Det fremgår af § 9, at udlevering fra Danmark ikke kan finde sted, hvis der efter dansk ret er indtrådt for-

ældelse af strafansvaret eller af adgangen til at fuldbyrde straf for den pågældende lovovertrædelse.

Efter udleveringslovens § 10 må udlevering i øvrigt kun ske på en række nærmere opregnede vilkår. Heri indgår bl.a., at en eventuel dødsstraf for den pågældende handling i givet fald ikke må fuldbyrdes, jf. § 10, nr. 3.

I udleveringslovens *kapitel 3 (§§ 11-18)* er der fastsat regler om *behandlingen af sager om udlevering til stater uden for Den Europæiske Union*.

2.2. Udlevering til medlemsstater i Den Europæiske Union

Som nævnt ovenfor under pkt. 2, vedtog Folketinget ved lov nr. 433 af 10. juni 2003 en række ændringer i udleveringsloven med henblik på Danmarks opfyldelse af en EU-rammeafgørelse om den europæiske arrestordre mv. Lovændringerne træder i kraft den 1. januar 2004 og medfører, at der i loven indsættes et *kapitel 2 a (§§ 10 a-10 j)*, der fastsætter *betingelserne for udlevering* til medlemsstater i Den Europæiske Union. Samtidig nyaffattes *kapitel 3 a (§§ 18 a-18 f)* der indeholder bestemmelser om *behandling af sager om udlevering* til medlemsstater i Den Europæiske Union.

Efter de nye regler (§ 10 a, stk. 2) vil der således som udgangspunkt skulle ske udlevering af danske statsborgere og udlændinge til *strafforfølgning* i en EU-medlemsstat på grundlag af en europæisk arrestordre, hvis den strafbare handling i den pågældende stat kan medføre fængsel i mindst 1 år, og en tilsvarende handling begået her i landet ville være strafbar efter dansk ret (dobbelt strafbarhed).

Endvidere skal der som udgangspunkt ske udlevering af danske statsborgere og udlændinge til en EU-medlemsstat med henblik på *straffuldbyrdelse*, hvis den pågældende ved dommen er idømt fængsel eller anden frihedsberøvende foranstaltning af mindst 4 måneders varighed, og en tilsvarende handling begået i Danmark ville være strafbar efter dansk ret (jf. § 10 a, stk. 3).

Med hensyn til udlevering for visse nærmere angivne handlinger, der er omfattet af en såkaldt positivliste, vil der ikke kunne stilles krav om dobbelt strafbarhed. Det gælder dog kun, hvis den pågældende handling i den anmodende medlemsstat kan straffes med fængsel mv. i mindst 3 år. Positivlisten omfatter bl.a. terrorismehandlinger, menneskehandel, seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi samt ulovlig handel med våben og narkotika.

Herudover indebærer de nye regler ændringer af en række af de hidtil gældende betingelser for udlevering